

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/35129 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 19 juni 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juli 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de periode om op de voet van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) zijn uitzetting achterwege te laten, afgewezen.

Bij besluit van 15 augustus 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 juni 2008, verzonden op 24 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

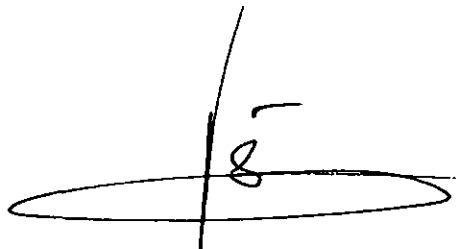
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2008

345.

Verzonden: 15 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage

Zitting houdende te Utrecht
Vreemdelingenkamer

Postadres: postbus 13023, 3507 LA Utrecht

 AANTEKENEN
 PER FAX ((030) 271 66 72)Mevrouw mr. J.A. Pieters
Postbus 13017
3507 LA UtrechtBezoekadres
Vrouwe Justitiaplein 1
3511 EX Utrecht
Telefoon (030) 223 3000
Fax Algemeen (030) 223 3648
Fax Bewaringszaken
(030) 223 3648
Rabobankrekening 1923.25.906Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Oms kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

dhr M. Kamphuis

Bij beantwoording de datum en
oms kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.24 juni 2008
procedurenummer 07 / 35129 BEPTDN V21 S43
casusnummerhet beroep / verzoek van
justitienummer
V-nummer:

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 07/35129 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07/28655 BEPTDN (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter d.d. 19 juni 2008

inzake

geboren op van Oekraïense nationaliteit,
eiseres/verzoekster,
gemachtigde: mr. J.A. Pieters, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. E. de Jong, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 12 juli 2007 heeft verweerder het verzoek van eiseres/verzoekster (hierna te noemen: eiseres) van 22 mei 2007 afgewezen om aan haar verlenging van uitstel van vertrek op grond van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) te verlenen voor de periode ná 31 mei 2007. Eiseres heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend.

1.2 Bij besluit van 15 augustus 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen zijn besluit van 12 juli 2007 ongegrond verklaard. Tevens heeft verweerder bij eerstvermeld besluit de tijdelijke opheffing van de ongewenstverklaring van eiseres beëindigd. Eiseres heeft tegen het besluit van 15 augustus 2007 -voor zover dit betrekking heeft op de weigering van verweerder om verlenging van uitstel van vertrek te verlenen- beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.3 Eiseres heeft de rechtbank tevens verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het beroep is beslist.

1.4 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 27 maart 2008. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 Verweerder heeft in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, het volgende overwogen. Het besluit om aan eiseres niet langer uitstel van vertrek toe te staan is -mede- gebaseerd op een advies van 27 juni 2007 van het onder verweerder

zaaknummers: AWB 07/35129 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07/28655 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 2

ressorterende Bureau Medische Advisering (BMA). Uit dit BMA-advies volgt dat de behandeling van eiseres voor haar tuberculose is voltooid en dat de klachten samenhangend met de tuberculose niet meer aanwezig zijn. De vraag of in de Oekraïne voldoende en adequate behandeling van TBC voorhanden is, acht verweerder derhalve niet meer relevant. Het gegeven dat er nog een controleafspraak is gemaakt voor drie maanden ná 31 mei 2007 doet daaraan niet af. Overigens blijkt uit het BMA-advies dat controles en adequate behandeling van tuberculose in de Oekraïne mogelijk zijn, dat geen sprake is van een medische noodsituatie op korte termijn en dat eiseres in staat is te reizen. Verweerder is op grond van het vorenstaande van mening dat in het bestreden besluit terecht is geconcludeerd dat eiseres niet langer voldoet aan de voorwaarden voor het verlenen van uitstel van vertrek op grond van artikel 64 van de Vw. Ten slotte mocht volgens verweerder op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) worden afgezien van het horen van eiseres.

2.2 Eiseres heeft tegen dit besluit, voor zover hier van belang en samengevat, het volgende aangevoerd. Eiseres stelt zich op het standpunt dat zij nog niet is uitbehandeld in Nederland. Uit de brief van haar behandelend arts blijkt dat er nog een controle stond gepland op 27 augustus 2007. Reden voor de hercontrole was dat er nog afwijkingen waren te zien op de longfoto. Het ging derhalve niet om een standaard controle. Nu eiseres nog niet is uitbehandeld voor haar TBC en er voorts onvoldoende adequate behandelmogelijkheden zijn voor TBC in de Oekraïne is ten onrechte aan eiseres geen verlenging van uitstel van vertrek verleend op grond van artikel 64 van de Vw. De informatie waarop eiseres zich beroept biedt volgens haar voldoende concrete aanknopingspunten om de stelling in het rapport van het BMA te weerleggen dat er voldoende behandelmogelijkheden zijn in de Oekraïne. Eiseres stelt zich voorts op het standpunt dat zij niet in de Oekraïne kan worden behandeld, omdat de Oekraïense autoriteiten niet bereid zijn een laissez-passer aan haar te verstrekken en zij dus niet naar de Oekraïne kan terugkeren. Ten slotte is eiseres van mening dat het bestreden besluit in strijd met de hoorplicht ex artikel 7:2 van de Awb is genomen.

2.3 Ter zitting heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiseres geen belang heeft bij de beoordeling van haar beroep, omdat zij ongewenst is verklaard. De tijdelijke opheffing van deze ongewenstverklaring is inmiddels beëindigd bij besluit van 15 augustus 2007. Op grond van artikel 67, derde lid, van de Vw kan een ongewenst verklaarde vreemdeling geen rechtmatig verblijf hebben in de zin van artikel 8 van de Vw, aldus verweerder.

2.4 Eiseres heeft hiertegen primair aangevoerd dat verweerder het al dan niet ontbreken van procesbelang te laat naar voren heeft gebracht. Subsidiair stelt eiseres zich op het standpunt dat zij wel belang heeft bij de beoordeling van haar beroep. Eiseres beoogt met haar beroep op artikel 64 van de Vw immers geen rechtmatig verblijf, maar uitsluitend verlenging van uitstel van vertrek, omdat het gelet op haar gezondheidstoestand niet verantwoord is te reizen.

2.5 Ingevolge artikel 64 van de Vw blijft uitzetting achterwege zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen.

2.6 Ingevolge artikel 8, aanhef en onder j, van de Vw heeft een vreemdeling rechtmatig verblijf indien tegen de uitzetting beletselen bestaan als bedoeld in artikel 64 van de Vw.

zaaknummers: AWB 07/35129 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07/28655 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 3

2.7 Ingevolge artikel 67, derde lid, van de Vw kan de vreemdeling die ongewenst is verklaard, in afwijking van artikel 8 van de Vw geen rechtmatig verblijf hebben.

2.8 Het beleid met betrekking tot de toepassing van artikel 64 van de Vw is neergelegd in A4/7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc). Dit beleid vermeldt, voor zover thans van belang, in hoofdstuk A4/7.1:

"Handelwijze bij ongewenstverklaring en na toegangsweigering

Ingeval de vreemdeling ongewenst is verklaard ex artikel 67 Vw, of indien de toegang is geweigerd, kan er geen sprake zijn van rechtmatig verblijf ex artikel 8 Vw en kan er evenmin een geslaagd beroep worden gedaan op artikel 64 Vw.

Een aanvraag om artikel 64 Vw toe te passen en het rechtmatig verblijf ex artikel 8, onder j, Vw toe te kennen, zal dan ook moeten worden afgewezen omdat betrokkene, vanwege de ongewenstverklaring, dan wel vanwege de toegangsweigering, daarop geen aanspraak kan maken.

De gezondheidstoestand van de vreemdeling kan desalniettemin, gelet op de strekking van artikel 64 Vw, aanleiding zijn om tijdelijk geen gevolg te geven aan de bevoegdheid om de vreemdeling uit te zetten.

In dat geval blijft de uitzetting achterwege zonder dat sprake is van rechtmatig verblijf en zonder dat de ongewenstverklaring of toegangsweigering wordt opgeheven. In dit geval gebeurt dit naar de ratio van (en niet ingevolge) artikel 64 Vw."

De rechtbank overweegt als volgt.

2.9 Uit de godingstukken blijkt het volgende. Eiseres is bij besluit van 15 oktober 2002 ongewenst verklaard. Het door eiseres tegen het besluit van 15 oktober 2002 ingediende bezwaar is bij besluit van 2 december 2004 door verweerder ongegrond verklaard. Hiertegen is door eiseres geen beroep aangetekend, zodat het besluit van verweerder formele rechtskracht heeft gekregen. Op 11 juli 2006 is bij eiseres tuberculose geconstateerd. In verband hiermee is bij besluit van 25 juli 2006 aan eiseres uitstel van vertrek verleend op grond van artikel 64 van de Vw voor de periode 11 juli 2006 tot 1 januari 2007. Bij besluit van 5 september 2006 is de ongewenstverklaring van eiseres tijdelijk opgeheven 'voor de periode waarin eiseres daadwerkelijk behandeld wordt voor de TBC'. Bij besluit van 13 maart 2007 heeft verweerder aan eiseres verlenging van uitstel van vertrek op grond van artikel 64 van de Vw verleend tot 31 mei 2007. Eiseres heeft op 22 mei 2007 verzocht om verlenging van uitstel van vertrek op grond van artikel 64 van de Vw voor de periode ná 31 mei 2007. Hierop heeft verweerder afwijzend beslist bij besluit van 12 juli 2007. Het tegen dit besluit door eiseres ingediende bezwaar is bij het thans bestreden besluit van 15 augustus 2007 door verweerder ongegrond verklaard. Bij dat besluit heeft verweerder tevens de tijdelijke opheffing van de ongewenstverklaring van eiseres beëindigd. Eiseres heeft tegen het besluit van 15 augustus 2007, voor zover dit ziet op de beëindiging van de tijdelijke opheffing van de ongewenstverklaring, bezwaar gemaakt. Verweerder heeft ter zitting medegedeeld dat nog niet op dit bezwaar beslist. Voorts heeft eiseres beroep ingediend tegen het besluit van 15 augustus 2007, voor zover dit ziet op het niet verlengen van uitstel van vertrek op grond van artikel 64 van de Vw voor de periode ná 31 mei 2007. Dit beroep ligt thans ter beoordeling voor bij deze rechtbank.

2.10 De rechtbank ziet zich allereerst geplaatst voor de vraag of eiseres belang heeft bij de beoordeling van haar beroep gericht tegen het niet verlengen van uitstel van vertrek op grond van artikel 64 van de Vw. Het primaire standpunt van eiseres dat verweerdere betoog dat zij geen belang heeft bij de beoordeling van haar beroep te laat naar voren is gebracht, volgt de rechtbank niet. De vraag of er procesbelang is dient ambtsalve door de rechtbank te worden

zaaknummers: AWB 07/35129 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07/28655 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 4

beoordeeld.

2.11 Gelet op het bepaalde in artikel 67, derde lid, van de Vw kan een vreemdeling die ongewenst is verklaard nimmer rechtmatig verblijf hebben, zolang die ongewenstverklaring voortduurt. De rechtsgevolgen van het besluit van 15 oktober 2002 waarbij eiseres ongewenst is verklaard zijn door het besluit van 15 augustus 2007, waarbij verweerder de tijdelijke opheffing van de ongewenstverklaring heeft beëindigd, herleefd. Het door eiseres tegen dat besluit van 15 augustus 2007 ingediende bezwaar schorst die rechtsgevolgen niet.

2.12 Eiseres heeft verzocht om toepassing van artikel 64 van de Vw. Toepassing van dat artikel houdt van rechtswege rechtmatig verblijf in. Nu een tot ongewenst vreemdeling verklaard persoon op grond van artikel 67, derde lid, van de Vw nimmer rechtmatig verblijf kan hebben, staat dit artikel er aan in de weg dat ten aanzien van eiseres artikel 64 van de Vw wordt toegepast. Zolang de ongewenstverklaring voortduurt, kan artikel 64 van de Vw niet worden toegepast.

2.13 Eiseres heeft ter zitting verklaard dat zij met haar verzoek om verlenging van uitstel van vertrek op grond van artikel 64 van de Vw geen rechtmatig verblijf beoogd, doch uitsluitend heeft beoogd om niet uitgezet te worden in verband met haar gezondheidstoestand. De rechtbank vat het beroep van eiseres op artikel 64 van de Vw op als een beroep op het beleid van verweerder, zoals is neergelegd in paragraaf A4/7.1 van de Vc. Nu in dat beleid van verweerder uitdrukkelijk is opgenomen dat in het geval een vreemdeling ongewenst is verklaard zijn uitzetting, ondanks de daartoe bestaande bevoegdheid, in verband met diens gezondheidstoestand naar ratio van artikel 64 van de Vw achterwege kan blijven, is de rechtbank van oordeel dat eiseres een belang heeft bij inhoudelijke beoordeling in beroep van het bestreden besluit.

2.14 De rechtbank ziet zich derhalve vervolgens geplaatst voor de vraag of verweerder in het bestreden besluit heeft mogen concluderen om aan eiseres geen verdere verlenging van uitstel van vertrek te verlenen. Hiertoe overweegt de rechtbank als volgt.

2.15 Uit het BMA-advies van 27 juni 2007 blijkt dat de desbetreffende BMA-arts eiseres persoonlijk in het AZC Leersum heeft bezocht op 27 juni 2007 en dat hij haar aldaar heeft gesproken en onderzocht. Met toestemming van eiseres heeft de BMA-arts tevens in het AZC Leersum de meest recente medische informatie bestudeerd, zijnde een door eiseres overhandigde brief van haar behandelend arts, de heer B.F.P.J. Koster, van 6 juni 2007. Het BMA-advies van 27 juni 2007 vermeldt, voor zover hier van belang, het volgende: *"Betrokkene heeft thans geen klachten. (...) Verder is zij vanaf 27 juli 2006 behandeld voor longtuberculose. De behandeling voor de tuberculose is echter voltooid en de klachten samenhangend met de tuberculose zijn niet meer aanwezig. Op de thoraxfoto waren restafwijkingen in de rechter longtop waarneembaar. Wel is nog een controle afgesproken door de tuberculose arts voor over 3 maanden (na 31 mei 2007). (...) Er zijn geen medische contraindicaties ten aanzien van reizen"*.

De brief van 6 juni 2007 van de behandelend arts van eiseres, de heer B.F.P.J. Koster, vermeldt, voor zover hier van belang, het volgende:

"zij wordt behandeld vanwege longtuberculose. De medicatie kan worden gestopt. Verder door behandelen met medicijnen is niet zinvol. Op de longfoto zijn nog afwijkingen te zien, daar waar de tuberculose zat. Ik zou dit toch nog graag controleren. Hercontrole is afgesproken over 3 maanden".

zaaknummers: AWB 07/35129 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07/28655 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 5

2.16 Het BMA-advies dat verweerder aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft gelegd, is een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zijn BMA-adviezen deskundigenadviezen waarvan, indien zij op inzichtelijke, onpartijdige en objectieve wijze zijn opgesteld, verweerder bij zijn besluitvorming in beginsel mag uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid daarvan.

2.17 De rechtbank stelt vast dat uit het BMA-advies blijkt dat de BMA-arts eiseres persoonlijk in het AZC Leersum heeft bezocht op 27 juni 2007 en dat hij haar aldaar heeft gesproken en onderzocht. Naar aanleiding van dit onderzoek heeft de BMA-arts geconcludeerd dat de behandeling van eiseres is voltooid en dat de klachten samenhangend met de tuberculose niet meer aanwezig zijn. Uit het BMA-advies blijkt voorts dat de BMA-arts, bij dat onderzoek van eiseres, op de hoogte was van de inhoud van de brief van 6 juni 2007 van haar behandelend arts, de heer B.F.P.J. Koster. Uit het BMA-advies blijkt tevens dat de BMA-arts het gegeven dat de arts van eiseres nog met haar een controle afspraak heeft gemaakt, heeft meegenomen in zijn advies. De rechtbank is van oordeel dat de omstandigheid dat er verschil van inzicht bestaat tussen de BMA-arts en de behandelend arts op zichzelf niet tot het oordeel leidt dat het BMA-advies onzorgvuldig tot stand is gekomen of onvolledig is. Hetgeen eiseres naar voren heeft gebracht kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden aangemerkt als concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het BMA-advies. De rechtbank concludeert dat verweerder het bestreden besluit mede heeft mogen baseren op het BMA-advies.

2.18 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich bij het bestreden besluit terecht op het standpunt gesteld dat de beantwoording van de vraag of voor eiseres in de Oekraïne voldoende en adequate behandeling voorhanden is, niet relevant is. Verweerder mocht immers, gelet op het BMA-advies, ervan uitgaan dat de behandeling van eiseres voltooid is en dat de klachten samenhangend met de tuberculose niet meer aanwezig zijn. De overige door eiseres aangedragen beroepsgronden, voor zover deze betrekking hebben op de stelling dat er geen of onvoldoende behandelmogelijkheden in de Oekraïne aanwezig zijn, dan wel de stelling van eiseres dat de Oekraïense autoriteiten geen laissez-passer aan haar verstrekken en zij derhalve niet naar de Oekraïne kan terugkeren om daar behandeld te worden, behoeven dan ook geen verdere bespreking.

2.19 Ten aanzien van de beroepsgrond van eiseres dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten haar te doen horen alvorens op het bezwaar te beslissen, overweegt de rechtbank als volgt. Volgens vaste jurisprudentie vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure. Met toepassing van artikel 7:3 van de Awb kan dan van het horen ook slechts worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een ander besluit. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in het onderhavige geval heeft kunnen afzien van het doen horen van eiseres, nu reeds bij een eerste beoordeling van het bezwaarschrift bleek dat het bezwaar ongegrond is en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over deze conclusie.

2.20 Op grond van het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder heeft mogen concluderen dat geen sprake is van een situatie op grond waarvan verlenging van uitstel van verrek moet worden verleend. Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

zaaknummers: AWB 07/35129 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07/28655 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 6

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.21 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.22 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummers: AWB 07/35129 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07/8655 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 7

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep ongegrond.

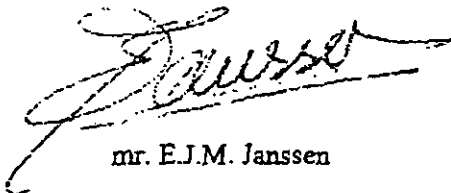
De voorzieningenrechter:

Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus vastgesteld door mr. M.P. Glerum en in het openbaar uitgesproken op 19 juni 2008.

De griffier:

mr. E.J.M. Janssen

De rechter:

mr. M.P. Glerum

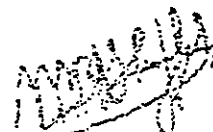
afschrift verzonden op: 24 JUN 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voor zover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Voor kopie conform
De Griffier

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 JUL 2008 ✓	
ZAAKNR.	200805613
AAN:	13
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76
E mrkj.meijer@uwmet.nl

Sint Annaparochie, 22 juli 2008

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens geboren op en van Oekraïense nationaliteit, -hierna verder te noemen: appellante-, thans verblijvende te te dezer zake woonplaats kiezende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door appellante voornoemd tot bepaaldelijk gevolmachtigde is aangesteld en als zodanig namens appellante voornoemd optreedt, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door appellante voornoemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 19 juni 2008, aan haar voormalig bepaaldelijk gevolmachtigde, mr. J.A. Pieters, verzonden op 24 juni 2008, van de vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, met registratienummers Awb 07/35129 (beroep) en 07/28655 (voorlopige voorziening), waarbij het namens appellante ingediende beroepschrift d.d. 15 augustus 2007, gericht tegen het besluit van verwoord d.d. 15 augustus 2007, -waarbij verweerder appellante verlenging van uitstel van vertrek heeft geweigerd-, ongegrond is verklaard.

Grief I

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Utrecht in haar uitspraak, rechtsoverweging 2.15 t/m 2.19, ten onrechte overwogen c.q. geoordeeld dat: "2.15 Uit het BMA-advies van 27 juni 2007 blijkt dat de desbetreffende BMA-arts eiseres persoonlijk heeft bezocht op 27 juni 2007 en dat hij haar aldaar heeft gesproken en onderzocht. Met toestemming van eiseres heeft de BMA-arts tevens in het AZC Leersum de meest recente medische informatie bestudeerd, zijnde een door eiseres overhandigde brief van haar behandelend arts, de heer B.F.P.J. Koster, van 6 juni 2007. Het BMA-

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

advies van 27 juni vermeldt, voor zover hier van belang, het volgende: *"Betrokkene heeft thans geen klachten. (...) Verder is zij vanaf 27 juli 2006 behandeld voor longtuberculose. De behandeling van de tuberculose is echter voltooid en de klachten samenhangend met de tuberculose zijn niet meer aanwezig. Op de thoraxfoto waren restafwijkingen in de rechter longtop waarneembaar. Wel is nog een controle afgesproken door de tuberculose arts voor over 3 maanden (na 31 mei 2007). (...) Er zijn geen medische contra-indicaties ten aanzien van reizen"*.

De brief van 6 juni 2007 van de behandelend arts van eiseres, de heer B.F.P.J. Koster, vermeldt, voor zover hier van belang, het volgende:

"zij wordt behandeld vanwege longtuberculose. De medicatie kan worden gestopt. Verder door behandelen met medicijnen is niet zinvol. Op de longfoto zijn nog afwijkingen te zien, daar waar de tuberculose zat. Ik zou dit toch nog graag controleren. Hercontrole is afgesproken over 3 maanden".

2.16 Het BMA-advies dat verweerder aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft gelegd, is een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zijn BMA-adviezen deskundigenadviezen waarvan, indien zij op inzichtelijke, onpartijdige en objectieve wijze zijn opgesteld, verweerder bij zijn besluitvorming in beginsel mag uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid daarvan.

2.17 De rechtbank stelt vast dat uit het BMA-advies blijkt dat de BMA-arts eiseres persoonlijk in het AZC Leersum heeft bezocht op 27 juni 2007 en dat hij aldaar heeft gesproken en onderzocht. Naar aanleiding van dit onderzoek heeft de BMA-arts geconcludeerd dat de behandeling van eiseres is voltooid en dat de klachten samenhangend met de tuberculose niet meer aanwezig zijn. Uit het BMA-advies blijkt voorts dat de BMA-arts, bij dat onderzoek van eiseres, op de hoogte was van de inhoud van de brief van 6 juni 2007 van haar behandelend arts, de heer B.F.P.J. Koster. Uit het BMA-advies blijkt tevens dat de BMA-arts het gegeven dat de arts van eiseres nog met haar een controle afspraak heeft gemaakt, heeft meegenomen in zijn advies. De rechtbank is van oordeel dat de omstandigheid dat er verschil van inzicht bestaat tussen de BMA-arts en de behandelend arts op zichzelf niet tot het oordeel leidt dat het BMA-advies onzorgvuldig tot stand is gekomen of onvolledig is. Hetgeen eiseres naar voren heeft gebracht kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden aangemerkt als concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het BMA-advies. De rechtbank concludeert dat verweerder het bestreden besluit mede heeft mogen baseren op het BMA-advies.

2.18 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich bij het bestreden besluit terecht op het standpunt gesteld dat de beantwoording van de vraag of voor eiseres in de Oekraïne voldoende en adequate behandeling voor handen is, niet relevant is. Verweerder mocht immers, gelet op het BMA-advies, ervan uitgaan dat de behandeling van eiseres voltooid is en dat de klach-

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

ten samenhangend met de tuberculose niet meer aanwezig zijn. De overige door eiseres aangedragen beroepsgronden, voor zover deze betrekking hebben op de stelling dat er geen of onvoldoende behandelingsmogelijkheden in de Oekraïne aanwezig zijn, dan wel de stelling van eiseres dat de Oekraïense autoriteiten geen laissez-passer aan haar verstrekken en zij derhalve niet naar de Oekraïne kan terugkeren om daar behandeld te worden, behoeven dan ook geen verdere bespreking.

2.19 Ten aanzien van de beroepsgrond van eiseres dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten haar te doen horen alvorens op het bezwaar te beslissen, overweegt de rechtbank als volgt. Volgens vaste jurisprudentie vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftprocedure. Met toepassing van artikel 7:3 van de Awb kan dan van het horen ook slechts worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een ander besluit. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in het onderhavige geval heeft kunnen afzien van het doen horen van eiseres, nu reeds bij een eerste beoordeling van het bezwaarschrift bleek dat het bezwaar ongegrond is en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over deze conclusie."

Toelichting: Appellante merkt op dat zij ten onrechte niet is gehoord gedurende de bezwaarfase althans appellante stelt dat zij van mening is dat de hoorplicht ex artikel 7:2 Awb is geschonden omdat het bezwaarschrift a) niet-kennelijk ongegrond was, b) niet van elk belang ontbloom was, c) niet niet-ontvankelijk was en d) het bezwaarschrift niet is ingewilligd. Ook heeft appellante nimmer aangegeven van het recht om gehoord te worden af te zien. Van het horen kan worden afgezien op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b van de Awb. De Raad van State heeft in haar uitspraak d.d. 31 oktober 2003, nr. 200305039/1 (en 16 juli 2003, nr. 200302801/1) geoordeeld dat het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftprocedure vormt en dat er slechts met toepassing van artikel 7:3 Awb daarvan worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Kortom, appellante diende, mede in het licht van de door haar aangevoerde bezwaren, te worden gehoord alvorens verweerder op het bezwaarschrift zou beslissen. Immers, in bezwaar is namens appellante aangevoerd dat de behandeling betreffende de tuberculose nog niet definitief was beëindigd aangezien er nog een hercontrole plaats zou vinden zodat aldus verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de behandeling was afgerond hetgeen reden is geweest om te (veronder)stellen dat de bezwaren van appellante als kennelijk ongegrond dienden te worden beschouwd. Nu verweerder heeft nagelaten appellante te horen door een ambtelijke commissie is de in beroep bestreden beschikking onzorgvuldig tot stand gekomen zodat deze reeds op voorhand diende te worden vernietigd.

Voorts zij opgemerkt dat appellante heeft aangevoerd dat zij niet terug kan keren naar de Oekraïne aangezien de Oekraïense autoriteiten niet bereid zijn om aan haar een laissez-passer te verstrekken. Meerdere aanvragen van verweerder dienaangaande alsmede de aanvraag van

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

appellante zelf tot het verstrekken van een paspoort hebben niets opgeleverd. Ook is het overigens maar de vraag of appellante nog de Oekraïense nationaliteit heeft aangezien zij de toenmalige Sovjet Unie in 1988, dat wil zeggen voordat de Oekraïne een onafhankelijke staat werd, heeft verlaten. Op grond van de Oekraïense nationaliteitswetgeving is appellante dan ook niet meer in het bezit van de Oekraïense nationaliteit en voor zover zij deze nog wel zou hebben dan heeft zij die mogelijk verloren danwel zal zij deze verliezen omdat zij lange tijd buiten het grondgebied van de Oekraïne heeft verbleven. Kortom, nu de behandeling van de tuberculose nog niet was beëindigd en appellante niet naar de Oekraïne terug kan keren was en is Nederland het meest aangewezen land om appellante medisch te behandelen zodat aan haar wel uitstel van vertrek had behoren te worden verleend. Appellante stelt dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrecht is gevolgd in diens stellingen de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan haar (alsnog) uitstel van vertrek zal behoren te worden verleend.

Grief II

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Utrecht in haar uitspraak, rechtsoverweging 2.20, ten onrechte overwogen c.q. goordeeld dat: "Op grond van het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder heeft mogen concluderen dat geen sprake is van een situatie op grond waarvan verlenging van uitstel van vertrek moet worden verleend. Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard."

Toelichting: Appellante verwijst hiervoor naar de toelichting op grief I en waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief II. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellante alsnog uitstel van vertrek behoort te worden verleend.

REDENEN waarom appellante zich tot u wendt met het eerbiedige verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 22 juli 2008 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de bestreden uitspraak van de rechtbank Utrecht d.d. 19 juni 2008 te vernietigen;
3. te bepalen dat door verweerder aan appellante alsnog uitstel van vertrek zal behoren te worden verleend,

ADVOCATENKANTOOR
————— MEIJER ———

4. met veroordeling van verweerder in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellante voor rechtsbijstand en/of griffierecht.

Hoogachtend,

mr. K.J. Meijer

bijlage: - uitspraak rechtbank Utrecht d.d. 19 juni 2008 (Awb 07/35129 en 07/28655)